

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 112. Chefdevillii propositiones censuris perstrictæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI maticam Græcam, necnon pro addi-
A. C. 1557 scendis linquis Orientalibus per facilem
Methodum, quæ a Viris eruditis plu-
rimi habetur.

§. CXII.

*Chefdevilli propositiones censuris
perstrictæ.*

*Argentre
Collect. jud,
tom. 2.
p. 179.
& seq.*

Eodem anno Domini millesimo quin-
gentesimo quinquagesimo septimo
Parisiensis Facultas Theologica habito
Sorbonæ conventu die duodecima Men-
sis Augusti feria quinta quinquaginta
quatuor propositiones damnabat, quas
ab Archiepiscopo Burdegalensi ad Fa-
cultatem transmissas Frater Alanus
Chefdevillus ex Ordine Eremitarum
S. Augustini ad populum dicebat. Ha-
rum prima sequentis erat tenoris. *Ver-
bum Dei est datum, ut ponat inimicias inter ho-
mines etiam propinquos.* II., Omnes cuius-
, cunque status homines absque ullo di-
, scrimine paßim Evangelium prædi-
, care, & annuntiare valent. III. Hæc
, Christi Domini Verba apud D. Mat-
, thæum cap. 18. *Dic Ecclesiæ: de quo-*
, libet fidelium coetu intelligenda sunt.
, IV. Ecclesia est electorum cœtus.
, V. Excommunicatio ob levem causam
, lata potius est benedictio, quam ana-
, thema. VI. Si quis Ecclesiam ingres-
, sus genua flectit, ac se se lustrali aqua
asper-

„aspergit, pro virtutis studioso habetur: **Sæcul. XVI.**
„si vero id facere negligit, tanquam **A. C. 1557.**
„impius redarguitur. VII. Habetur
„quis pro Sancto, si tribus, vel qua-
„tuor horis ante quampiam imaginem
„preces fundit. VIII. Episcoporum de-
„creta, quorum transgressores hodie
„carceris, vel etiam quandoque mortis
„pœna plectuntur, recta Dei præceptis
„adversantur. IX. promiscuus omnium
„ciborum usus omni tempore licitus est.
„X. Hic Concionator, dum ad Sancto-
„rum, quos imagines repræsentant,
„imitationem hortabatur, studiose ni-
„hil locutus est de cultu ipsis debito.
„XI. Carceris, vel exilii timor a Su-
„perioribus injectus plures ab annun-
„tianda Evangelii veritate retrahit.
„XII. Omnibus illis, qui se continere
„nequeunt, Matrimonium est permis-
„sum, ac necessarium XIII. Homo ex
„naturæ suæ genio ad superstitionem,
„& impietatem propensus est: item
„actio generationis non est secundum
„carnem. XIV. Cum Christus Domi-
„nus sit propitiatio pro peccatis no-
„stris, oblationes nihil profunt. XV.
„Laudabile est, bona temporalia dare
„Ecclesiæ Ministris, dummodo in suis
„moribus, & doctrina innoxii sint.
„XVI. Dei cognitio aliter, quam per
„ejus Verbum, & Evangelium haberit

Mm 4

ne-

Sæcul. XVI.
A.C. 1557.

„nequit. XVII. Christus Dominus ni-
„hil addidit doctrinæ Dei Patris sui,
„nec nobis quicquam addere licet.
„XVIII. pro infirmis nihil præter ora-
„tionem Dominicam est dicendum.
„XIX. Ad salutem sufficit, confiteri Chri-
„stum Dominum tempore debito XX.
„Opera Dei nostræ rationi sunt contra-
„ria. XXI. Sola Christi passio est om-
„nium Peccatorum remissio XXII. Moy-
„sis Discipuli subjecti erant legi repro-
„batæ, ac perversæ, quæ duntaxat ac-
„cusabat, & puniebat. XXIII. Illi,
„qui sub Moysis lege erant, vel sub ea
„esse petebant, nesciebant, quid pe-
„tant. XXIV. Deo foli peccata sunt
„confitenda. XXV. Illi, qui credunt,
„salvantur. XXVI. Maxima, quam
„Deo exhibere possumus, gloria est fi-
„des. XXVII. Charitas nunquam se-
„paratur a fide. XXVIII. Per fidem
„omnia bona a Deo recipimus. XXIX.
„Christus Dominus est Auctor nostræ
„resurrectionis spiritualis, dum tollit,
„& delet peccatum, quod sustulit cre-
„dendo. XXX. Commendo mulieres,
„omnesque alios, qui Sacrum Codi-
„cem in vulgari idiomate legunt. XXXI.
„Melius foret insensatum esse animal,
„quam hominem, nisi speraretur æter-
„na felicitas. XXXII. Illi, qui sunt in
„peccati tenebris, nullum opus bonum
facere

„facere possunt. XXXIII. Vituperabile Sæcul. XVI.
 „est judicium hominum, qui juvenes A.C. 1557.
 „ad prædicandum Dei verbum ineptos
 „esse censent. XXXIV. Hic idem Con-
 „cionator, prout referebat Episcopus,
 „admonitus, ut pro more preces pro
 „defunctis fieri suaderet, duntaxat pro
 „vivis orabat.,, XXXV. Idem in Epi-
 „scopos invehebatur, dicens, quod
 „ipforum bonum exemplum fit æque
 „necessarium, ac eorum doctrina.
 „XXXVI. Soli electi, & prædestinati
 „vitam æternam consequi, & Verbum
 „Dei retinere possunt. XXXVII. Sa-
 „lus, & vita æterna a sola Dei cogni-
 „tione dependet. XXXVIII. Accusa-
 „batur idem Prædictor, quod in suis
 „sermonibus nunquam Sanctos Ecclesiæ
 „Doctores, sed Plutarchum, aliasque
 „Auctores paganos alleget. XXXIX.
 „Præcipiuus actus divinæ adorationis
 „est invocatio. XL. Prælati Ecclesiæ
 „sunt Pharisei, qui longo tempore
 „Dei Verbum tenuerunt absconditum.
 „XLI. Verbum Dei recipientes Deum
 „nobiscum habemus. XLII. Argue-
 „batur hic idem Prædictor, quod nun-
 „quam Spiritus Sancti gratiam implo-
 „raverit per invocationem B. Virginis
 „Mariæ. XLIII. Idem, dum suos Au-
 „ditores pro obtainenda venia ad peccati
 „dolorem hortabatur, subdole nullam

M m 5

Sacra-

Sæcul. XVI. „Sacramentalis confessionis mentionem
A.C. 1557 „fecit. XLIV. Differens de Sacramen-
to Eucharistiae ingessit, quod Deus si-
„mul in pluribus locis non sit, sed sicut
„Sol se hominibus communicet, quin
„cœlum relinquat. XLV. Impossibile
„est, quod Peccator Deum amet. XLVI.
„Par Magistratibus, ac Deo deferendus
„est honor. XLVII. In Passione Do-
„mini nostri Jesu Christi non sunt fun-
„dendæ lacrimæ. XLVIII. Psalmos in
„lingua Gallica cantare in Ecclesia per-
„missum est. XLIX. Idiotæ Sacerdo-
„tes non possunt absolvere. L. Accu-
„sabatur hic Religiosus, quod simul
„trium, aut quatuor hominum confes-
„siones exceperit, eosque unica absolu-
„tione dimiserit. LI. Pœnitentia ex-
„terior constat tribus partibus, Confes-
„sione, contritione, & satisfactione. LII.
„Verbum hoc *Ecclesia Christi* significat
„omnes electos in mundo. LIII. Maxi-
„ma, quam Deo reddere possumus, glo-
„ria est, credere in eum. LIV. Solius
„Dei, non autem Ministrorum Ecclesiæ
„est leges condere, & peccata dimit-
„tere. ,,

Hæ propositiones variis perstringe-
bantur censuris, ac earum nonnullæ tan-
quam hæreticæ, ac Valdensium, Wicle-
fi, & Lutheri erroribus consonæ da-
mnabantur, cujusmodi erant secunda,
quarta,

quarta, octava, decima quinta, trigesima, quadragesima, pluresque aliae: Sæcul. XVI.
A.C. 1557.
quædam vero notabantur tanquam captiosæ, & ambiguæ, vel sacras Paginas in hæreticorum sensu explicantes: Aliæ rejiciebantur tanquam schismatæ, & scandalosæ, quales sunt sexta, septima, & undecima &c. Nec minus quædam damnabantur tanquam de hæresi suspectæ, falsæ, erroneæ, quas inter erant decima sexta, decima octava, vigesima sexta, & quadragesima secunda &c. Denique nonnullæ proscribebantur tanquam Blasphemæ, uti erat quadragesima sexta: circa quinquagesimam vero Facultas hanc censuram ferebat: *Hoc est factum scandalosum, & schismatum, quo abutitur confessione Sacramentali, dum plures simul eidem peccata deponunt.* Porro Chefdevillus, cum suas propositiones ita proscriptas cerneret, easdem explicare nitebatur, unde illas non nihil temperatas ad Burdegalensem Archiepiscopum transmisit, quas tamen hic protinus Facultati consignavit, cum vero hæc die vigesima tertia Novembris conventu habito hasce explicationes examinasset, easque minus sufficiientes censeret, rursus illas damnabat.

§. CXIII.